TELA GRATIARVM

A

MARTINO MESQVITA LVSITANO

Contexta.

ROMÆ,
Ex Typographia Ignatij de Lazeris M. DC. LV.
SVPERIORVM PERMISSV.

TELA
GRATIARVM,
Siue
EMINENTISSIMI PRINCIPIS
ANTONII
BARBERINI
S.R.E. CARD. CAMERARII;
VITA.

ALma Trias CHARITVM, Soboles formoſa TONANTIS;
AGLAIA, EVPHROSYNE, & Iouis indole blanda THALIA,
Ab Ioue in Heroum lapſæ præcordia, reddunt
Mentibus humanis Heroica tempora: Summis

Sideribus ſociant Terras, & ſidera Terris;
Ire iubent auro rutilantia ſæcula, & aureis
Vnanimes religant Hominesque, Deoſque catenis.
Hæc Trias ANTONI ſub pectore regnat; Olympum
Credidit hoc, Soliumque Patris, cui mille coruſcant
Sidera virtutum, ſimilemque HEROA Tonanti,
Et largitorem pretioſæ lucis, & auri,
Altoremque Hominum, Annonæ, frugumque potentem
Credidit eſſe Iouem. Fatali lege Sorores
ATROPOS, & CLOTO, & LACHESIS, ſua penſa, trahebant
Vellere regali tam cari PRINCIPIS annos.
Sed Charites vetuere: pares numeroque, manuque,
Tres tribus aduerſæ Iuuenes Senioribus, auctas
Eripuere colos; viduarunt ſtamine fuſos:
Parcarumque vicem Charites ſubiere. Puellis
Non tribus arriſit vulgaris Purpura Regum:
Tonſile ſed Phoebi rapuerunt crinibus aurum;
Stellarumque comas in lucida fila ſecantes
Ditarunt nitidos aſtrorum vellere fuſos.
Scilicet Herôum voluentem pectore curas,
Plebeiumque nihil, nihil & mortale parantem,
Semper & ad ſuperos, ad ſidera ſemper anhelam
Sideream ANTONI voluerunt ſidera VITAM

Texere

Texere. Non hanc PARCA, triplex ſed GRATIA telam
Inſtruit, & Sol huic radios in fila miniſtrat.
Inſtar ſolis erit, quem PVRPVRA ſolis adumbrat:
Quis non gratus amet, quam texit GRATIA telam?
Ergo tres CHARITES, ſuperis ſpectantibus, ingens
Aggrediuntur opus. Sed carminis autor Apollo
Non ſegnis ſpectator adeſt; Citharaque laborem
Incitat, & rutilo contextam ſidere telam
Laudat. Et vt rarum ſit laudibus argumentum;
Texit & ipſe ſuam memorando in carmine telam!
ANTONI VIRTVS, & VITA ſimillima DIVIS
Ducitur in telam? Cœleſtia fila Sorores
Ducite. Vos etiam noſtro de vertice crines
Ite ſub ANTONI ſubtegmina PRINCIPIS: & vos
Texite ſideream noua ſidera, texite vitam.
Exoritur Romæ Romani Nominis HERES:
Aetheria rerum Dominos cum luce Quirites
Hauriet, & Magnos referentes ſigna CAMILLOS,
Hannibaliſque moram FABIOS, & fulminis inſtar
SCIPIADAS geminos, & mites CAESARIS iras;
TRAIANVMQ. PIVMQVE, CRVCISQVE in ſole coruſcum
Fundantem Imperium Duce NVMINE CONSTANTINVM.
Mille Duces, vetereſque, nouoſque ANTONIVS vnus

Hauriet, & totam generoſo pectore Romam.
Texite Sideream noua ſidera, texite vitam.

Iam ſeptemgemini magna ad CVNABVLA montes
Inclinant ſeptem Romæ cum moenibus Arces.
Hoc Duce nam PVERO contingent Aethera montes,
Romanæque Polum contingent altius Arces.
Flumine inundabis Tyberine tumentior Vrbem!
Flumine inundabis, ſed flumine nectaris Vrbem!
Obrue Tybri Pater pretioſis fluctibus vrbem,
Obrue. Maiori PVER eluuione beabit:
Auroque, & gemmis ANTONIVS obruet vrbem.
Texite ſideream noua ſidera, texite vitam.

At poſtquam roſeis pubeſcet floribus Aetas,
Atque HEROA ſacris obnubet PVRPVRA villis,
Purpura, quæ ſacros inſpirat Numinis ignes;
Vnius ille Dei pro NVMINE, NVMINIS armis,
Roma, tuas Aras, tua Iura, tuoſque QVIRITES,
Et VATICANI, Solium cœleſte PARENTIS
Defendet. Procul ille tuis è montibus Hoſtem
Arcebit procul, & Romanas aſſeret Arces.
Texite ſideream noua ſidera texite vitam
Teſtis nubiferas molita BONONIA turres:
Teſtis Ateſtinis FERRARIA celſa triumphis:

Et

Et Phaëtontæis flammis æquale Sepulchrum
ERIDANVS teſtis: Licet hic REGNATOR aquarum
Heſperidum, Pontem indomita ceruice repellat,
Impatiensque iugi, Pelagoque ſuperbior Amnis
Arietet Adriacas ſeptenis cornibus vndas;
ANTONI tamen impoſitum ſuper æquora pontem
Accipiet famulo in tergo, Peditumque, Equitumque
Tranſmittet patiens aduerſa per oppida pubem.
Texite ſideream noua ſidera, texite vitam.
Obſtupuere lacus, & flumina capta: trecentis
Maxima cum timidis trepidarunt flumina Nymphis!
Ipſe ſuis etiam Pater ADRIA inhorruit antris
Fulmina miratus! Medijs trepidabit in vndis
ADRIACI REGINA MARIS; cum territa cernet
Romano Venetos calcari milite campos.
Texite ſideream noua ſidera, texite vitam.
Antè expectatum, ſubitis ad mœnia caſtris
Accipitrum fuluis, Aquilæque citatior alis
Oppida, quæ capiet, quas Hoſtibus auferet Arces
OBSCVRI canet VNDA LACVS, par vada ſerenis
Luciferi flammis, & Sole nitentior omni.
Talia quis vidit miracula? capta repentè
Tormenta attonitum muralia vertere in Hoſtem!

Et

Et munire ſibi quas hoſtis condidit Arces!
Texite ſideream noua ſidera, texite vitam.
Arcis ad obſidium raptæ, Famæque ruina,
Protinus vlturæ legiones mille redibunt.
Vnius ANTONI ſed mente, manuque manebit
Arx inuicta. Cadet legionibus irrita virtus:
Mille acies campis ad funera mille redibunt.
Arce tonante, tonante Iouis velut Arce, Gygantum
Vndique fulminibus ſternentur inertia paſſim
Corpora: ſtrata gemet morientum pondere tellus.
Texite ſideream noua ſidera, texite vitam.
Quin etiam Adriaco captas in littore NYMPHAS;
Nymphas inuectas auro, curruque ſuperbas
Regali hoſpitio FERRARIA pulchra videbis!
Illas, & meritis, & nomine Reginarum
Semper in Imperijs, & libertate potentes
Sidereis opibus, ſacriſque monilibus auctas,
Et pretio raris, & grandi pondere gemmis
ANTONI VIRTVS in patria Regna remittet;
Texite ſideream noua ſidera, texite vitam.
More triumphantum reduces ad Regna redibunt
ANTONI mores, & fortia facta canentes.
Hæc eſt ANTONI victoria, parcere victis,

Nec

Nec ferro tantum, ſed vincere amoribus Hoſtem,
VICTORIQVE parem, & VICTO ſociare triumphum.
Texite ſideream noua ſidera, texite vitam.
Vos etiam latis FARNESIA LILIA campis,
Lilia ſidereo ferientia vertice cœlum,
Et Vaticanos ferientia vertice montes:
Vos Aquilæ Eſtenſes nidis regalibus ortæ,
Filia Tuque olim, Magnæ nunc æmula Romę,
Regibus affinis, Genitrix Florentia Regum,
Vos, iunctis armis hunc formidabitis HOSTEM,
Et formidatum ſemper laudabitis HOSTEM.
Texite ſideream noua ſidera, texite vitam.
Sed miſerata ſuis viduari Ciuibus vrbes,
Et totum humanis ſtagnare cruoribus Orbem,
PAX aget immanem crudelia bella ſub Orcum,
Inijcietque ſuas HEROIBVS alma catenas
Igne laboratas; ſed Amoris in igne catenas.
Hinc illi auſpicijs ſuperum, & plaudentibus aſtris,
Plaudentę & Roma, & centum cum Tybridę Nymphis,
Mutua regales iungent in fœdera dextras,
Caroli & ANTONI regalia pignora dextras.
Texite ſideream noua ſidera, texite vitam.
Quanta ſed ANTONI cœleſtia dona ſilemus!

Om-

Omnium vt ille ſibi Populorum raptor amores
Attrahet! vt laudum reſonantem murmura ROMAM,
CONCILIVMQ. PATRVM ROMAE, REGVMQ. SENATVM
In ſua conuertet præconia fauſta! ſuorum
Vt decorum magnos trahet ad ſpectacula Reges!
Magni quin etiam dum Regia LVDOVICI
Agminibus pluuium partitur egentibus aurum,
Et rigat auriferis Aquitanum fluctibus Orbem;
Vtitur ANTONI Manibus Regalibus! Aurum
Per varios latè Populos, & mille per Vrbes
Amplificat *M*anus ANTONI. Sic fulgura lucis
Multiplicat ſpeculum, ſolemque è Sole refundit.
Non ſolum Reges; aget ad ſpectacula DIVOS:
Quorum munificis augebit honoribus Aras,
Templaque Cœlicolum gemmis augebit, & auro.
Texite ſideream noua ſidera, texite vitam.
Vt contemptor opum! *V*nius *V*irtutis auarus,
Hermus vt vndat agros auro, pretioſus vt aurea
Tempeſtate Tagus, miſeros ſic ille beabit.
Numinis inſtar opum cumulo ditabit egenos:
Virgineos cœtus alet: & VIRTVTIS ALVMNIS
Largior, auguſta properabit munera dextra.
*I*lle ſuas Aedes, ſacras virtutibus Aedes,

Tem-

Templum Auguſtum, ingens PHOEBO, Muſiſque ſacrabit.
Hoc Templum Muſis: ſed longè Auguſtius idem
Pectus pro Templo Phœbo, Muſiſque ſacrabit.
Dux ego in hoc Templum CYRRHA, geminique relicto
PARNASSI PHOEBVS deducam vertice Muſas,
Mille & in ANTONI accendam præconia Vates.
Texite ſideream noua ſidera, texite vitam.

EMINENTISSIMI PRINCIPIS

Humillimus Seruulus

Martinus Meſquita
Contexit.

Anno M.DC.LV. Aetatis ſuæ 17.

Imprimatur,

Fr. Dominicus Manettus Reuerendiſs. Patri Mag. Sacri Palat. Apoſt. Socius.